

Lupta cu Coronavirus

Gânduri biblice inspirate de criza actuala

Virusurile Corona sunt o familie de virusuri care provoacă boli la mamifere și păsări. De-a lungul ultimelor zeci de ani au cauzat multe probleme. Noua versiune de Corona virus cu care ne luptăm în aceste zile a fost pentru prima oară transmisă oamenilor în orașul Wuhan din China, către sfârșitul anului 2019. De atunci, știrea a rămas capul de afiș al ziarelor și buletinelor de stiri. Luna trecută, Organizația Mondială a Sănătății a dat bolii de coronavirus numele COVID-19 și 5 săptămâni mai târziu a declarat boala ca fiind pandemică. Președinți, prim-miniștri și alte autorități sunt acum ocupați cu închiderea grănițelor, a diverselor evenimente, a magazinelor și a școlilor. Ei impun restricții asupra libertății noastre de mișcare care n-au mai fost înainte, pe timp de pace. Poate crezi în continuare că totul e doar o știre falsă (fake news) sau poate crezi că restricțiile sunt prea stricte, ori prea încete sau lejere. Ne place sau nu, lumea este acum în lupta cu acest coronavirus. Cum reacționezi? Ești plin de teamă și frustrat? Este credința ta în Dumnezeu întărită în acest timp de criza mondială? Poate cu puțin mai mult timp la dispoziție, ar putea fi folositor să petreci un timp să iei în considerare despre ce are Biblia de spus despre răspândirea lucrurilor rele.

Dumnezeu a creat o lume interconectată. De pildă, vremea poate să afecteze stocurile de hrană. Sau obiceiurile nesănatoase ale unei mame pot afecta sănătatea copilului ei. Structurile sociale afectează capacitatea noastră de a ne bucura de viață. Tu și cu mine putem fi o binecuvântare sau o povară pentru cei din jurul nostru. Boala și molima nu sunt ceva nou și nici abilitatea lor de a se transmite de la o persoană la alta. Acum 3500 de ani, Dumnezeu l-a dat lui Moise instrucțiuni despre cum să protejeze națiunea lui Israel de boli contagioase. Domnul Isus, apostolii Pavel și Ioan de asemenea ne atrag atenția la diferite tipuri de 'virusuri' și ne încurajează să le tratăm cu seriozitate. Te invit să iei în considerare 7 gânduri practice.

1. Moise: 'Fiți în alertă, lucruri rele se răspândesc'

În Levitic capitolele 13 și 14 găsim instrucțiuni clare despre evitarea răspândirii leprei sau a altor afecțiuni infecțioase printre israeliți. Fiecare israelit trebuia să fie cu ochii deschiși și să fie în alertă continuă. Faptul că erau poporul ales a lui Dumnezeu și că Dumnezeu era Cel ce-l vindeca (Ps 91, Ex 15:26) nu îi proteja în mod automat de toate bolile și infecțiile. Prin Moise, Dumnezeu le-a dat proceduri prin care să stopeze răspândirea lucrurilor rele printre ei. Dacă un israelit sau cineva din familia lui avea bănuiala că ar fi putut fi infectat, nu ar fi trebuit să se ascundă sau să intre în panică, ci să se ceară să se prezinte la preot. Preotul trebuia să analizeze cu atenție fie partea din corp infectată, fie haina afectată. Dacă nu era sigur, persoana sau obiectul era pusă la izolare timp de 7 zile. Dacă peste cele 7 zile situația era încă în dubiu, se adăugau încă 7 zile de izolare. În total, 14 zile de carantină. Exact ca în cazul coronavirusului în zilele noastre.

În ultimele zile, prin mediile sociale, am primit informația care ne ajută să facem diferența între simptomele unei gripe normale și simptomele coronavirusului. Cu toții vrem să le știm, pentru că nu ne place să trăim în nesiguranță. Nesiguranța este un teren fertil

pentru frică. Când ne temem, putem fi foarte neprietenoși, chiar aspri în raport cu cei suspecti că ar fi purtători de virus. În luna ianuarie, mulți olandezi care avuseseră legături în zona Asiei s-au simțit izolați și marginalizați aici în Olanda. Datorită faptului că virusul se răspândește în China, mulți în Olanda evitau restaurantele chinezești. Existența acestui protocol medical biblic m-a convins de 2 lucruri: faptul că sunt creștin nu mă face imun în fața virusurilor și drept urmare și eu trebuie să respect măsurile la nivel național și pe de altă parte trebuie să-mi înfranez instinctul natural de a blama potențialii purtători fără o investigație adecvată și atentă. Așadar, din moment ce lucrurile rele se pot răspândi, a urma o anumită procedură va fi benefic pentru noi toți.

2. Moise: ‘Acționează în mod radical, chiar când este dureros’

Procedura în Legea lui Moise pentru oprirea răspândirii bolilor infecțioase era radicală. În caz de infectare, lucrurile erau distruse și persoanele erau excluse din tabără. În caz de dubiu, urma prima carantină. Izolarea temporară era necesară pentru a confirma dacă persoana sau obiectul erau curate sau nu. Dacă o haina era declarată ca infectată, trebuia să fie arsă (Lev 13:52). Dacă un vas de lut era infectat, trebuia distrus (Lev 15:12). Dacă o persoană era declarată infectată, el sau ea trebuia să fie exclus din comunitate (Lev 13:46). Ne putem imagina că uneori vase sau haine foarte scumpe trebuiau fie distruse, fie arse. Asemenea atitudine radicală cerea un preț de plătit. Vă puteți imagina durerea resimțită în situația în care un membru al unei familii era declarat ca “necurat” și îi era interzis să se întoarcă acasă? Măsurile radicale sunt în general dureroase. Dar uneori sunt necesare pentru binele întregii comunități. Se poate ca o parte din condamnările la moarte decretate de Dumnezeu în Vechiul Testament să fie înțelese în acest fel, ca o măsură radicală de stopare a răspândirii unor comportamente rele între oamenii din poporul lui Dumnezeu.

Carantina: Cuvântul “carantină” vine de la cuvântul “patruzeci”. Înseamnă “patruzeci de zile”, respectiv perioada în care o corabie trebuia să stea în afara portului dacă era suspectată că avea o plagă la bord. Această practică a devenit comună de-a lungul perioadei epidemiei denumite Moartea neagră în secolele 14 și 15, epidemie care a omorât aproape 30% din populația Europei. Expresiile “patruzeci de zile” sau “patruzeci de ani” sunt folosite adesea pentru a descrie un timp al încercării. Gândiți-vă la următoarele exemple ce conțin expresia “patruzeci de zile”. După 40 de zile, Noe a deschis fereastra corabiei și a dat drumul unui corb (Gen 8:6-7). Israelii au fost fără liderul lor Moise timp de 40 zile (Ex 24:18). Cele 12 iscoade au explorat țara promisă timp de 40 de zile (Num 13:25). Uriașul Goliat i-a batjocorit pe cei din Israel timp de 40 de zile (1 Sam 17:16). Iona a strigat în Ninive timp de 40 de zile (Iona 3:4). Domnul Isus a fost ispitit în pustie de către Diavolul timp de 40 de zile (Marcu 1:13). După învierea Sa, Domnul s-a arătat îndoienicilor Săi ucenici timp de 40 de zile (Fapte 1:3). Dacă crezi că ești sănătos, dar îți se cere să fii în carantină, nu fi prea negativist sau frustrat. Izolarea strictă a posibililor purtători pentru 7, 14, 40 sau chiar mai multe zile, este un act necesar pentru stoparea răspândirii unei infecții. Ți se cere să plătești un preț pentru binele întregii comunități.

3. Domnul Isus: ‘În Împărăția lui Dumnezeu, o răspândire are de asemenea loc’

Descriind Împărăția lui Dumnezeu (sau a cerurilor), Domnul Isus spunea că ea “se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată” (Luca 13:21). Ce reprezintă drojdia de dospit în această pildă? Însuși Domnul Isus nu explică

această parabolă. Câțiva comentatori mai optimiști asociază aluatul cu lumea și drojdia cu Evanghelia. Ei își propun astfel să ilustreze cum Evanghelia se va răspândi ușor și în liniște în întreaga lume. Probabil că o idee similară cu ce sugerează expresia “voi sunteți sarea pământului”. Alții asociază aluatul cu creștinismul, prin aceasta sugerând că parabola ilustrează modul în care răul sau corupția se va răspândi în creștinism. Indiferent de ce interpretare alegi, este clar că și în Împărăția lui Dumnezeu ceva se răspândește. Prin urmare, e nevoie de atenție. Modul în care ne trăim viețile are o influență asupra celor din jurul nostru. Ce răspândim noi?

În Vechiul Testament, drojdia/aluatul reprezintă ceva negativ. Evreilor li se cerea să elimine orice urmă de aluat din casele lor înainte de a sărbători sărbătoarea Paștelor (Ex 12:15). Altă dată, în învățătura Sa, Domnul Isus i-a avertizat pe ucenicii Săi cu privire la “aluatul fariseilor și saducheilor”. Atunci le-a explicat că acest aluat se referea la învățătura lor (Mt 16:6,12). În Luca 12:1, ne spune că aluatul fariseilor este fățarnicia. În Marcu 8:15 se referă la aluatul fariseilor și a lui Irod, dar nu explică ce înseamnă. Probabil că aluatul aici este folosit ca reprezentând o învățătură stricată, ipocrizia sau stilul de viață imoral a lui Irod (o rușine publică și o influență corupătoare pentru societatea evreiască din acele zile). Dacă legăm aceste explicații ale Domnului Isus cu parabola Sa privitoare la Împărăția lui Dumnezeu, în mod rezonabil putem concluda că învățătura greșită, fățarnicia și viața imorală se pot răspândi precum aluatul în comunitatea creștină. Facem bine să luăm avertismentul Domnului și să-l punem la inimă: “Fiți atenți și în alertă împotriva aluatului”. Trebuie să fim vigilenți, pentru că răul pe care îl lăsăm în casele noastre, în inimile noastre și, de asemenea, în adunarile noastre se va răspândi întotdeauna. Lucrurile rele au darul să se răspândească!

4. Pavel: ‘Exemplele rele strică viața unei comunități’

În scrisorile sale, apostolul Pavel construiește pe această învățătură a Domnului Isus. De două ori el scrie: ”Puțin aluat dospește toată plămădeala”. În 1 Corinteni 5 expresia este folosită ca un avertisment împotriva nepăsării față de comportamentul imoral al unui credincios din adunare. Știm cu toții ce se întâmplă într-o comunitate unde lucrurile greșite sunt fie ignorate, fie aprobate. Dacă, de pildă, polițiștii nu vor mai da amenzi pentru viteză sau parcări neregulate sau dacă evazionistii, violatorii sau spărgătorii de case sunt ignorați, societatea degenerază rapid. Motivul pentru care Pavel scrie despre această scurtă procedură de adunare era acela că un creștin din Corint trăia în imoralitate și adunarea din Corint îl primea în continuare în mijlocul lor. Cum s-ar putea întâmpla așa ceva? Pentru ca comportamentul imoral să apară ca acceptabil în adunare, eticheta “imoral” a fost înlocuită cu ceva mai bland, precum “mod de viață alternativ”. În acest scop, se propagă învățătura despre dragoste și acceptare. Dacă totuși există biserici care au în continuare reale dificultăți în a accepta răul moral, lor li se amintește că “nimeni nu e perfect” și că biserica, la fel ca Domnul Isus, îi primește pe toți păcătoșii. Însă apostolul Pavel e foarte ferm când vine vorba de aluatul răului moral persistent: ”În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă, prin puterea Domnului nostru Isus, am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus. (1 Cor. 5:4-5). Apoi concluzionează: ”Dați afară din mijlocul vostru pe răul acela” (5:12). Există mai multe căi de a face aceasta, dar un singur lucru e limpede: liderii dintr-o adunare sunt chemați să acționeze prompt.

Pentru a stopa decăderea morală, nu doar liderii, dar fiecare membru al adunării este chemat de asemenea să acționeze: "Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate“, totuș este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau răpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați. " (5:11) Bineînțeles, dragostea și harul trebuie să caracterizeze modul nostru creștin de a acționa, inclusiv când suntem chemați să implementăm în adunare această procedură de îndepărtare a aluatului. Însă când închidem ochii la o trăire păcătoasă între creștini, acea trăire va deveni curând un mod normal de viață. Și în viața curentă, o persoană care suferă de efectele coronavirusului este primit în spital ca pacient, nicidecum ca ajutor sau membru al personalului medical. Dacă acel bolnav ar insista să se plimbe în jurul spitalului ca și cum nu ar fi contagios, el ar fi exclus din spital. Excluderea poate fi rușinoasă și dureroasă, dar este un act de dragoste, care îi va proteja pe ceilalți pacienți din spital și i-ar ajuta pe pacienții care nu se conformează și sunt încapățânați să realizeze greșeala în care se află.

E interesat să vedem în această procedură o diferență clară făcută între relațiile noastre cu cei din lăuntru (credincioșii) și cu cei de afară (necredincioșii). Dumnezeu îi va judeca pe cei de afară. Adunarea este chemată să îi judece pe cei dinăuntru (5:12-13). Dacă înțeleg acest capitol corect, adunarea ar trebui să îl primească cu caldura pe fiecare necredincios, indiferent de modul de viață al lui sau al ei, dar nu și pe oricine își zice credincios. Necredincioșii au nevoie de viața nouă în Domnul Isus. Însa acceptarea, promovarea sau indiferența față de credincios care persistă într-un stil de viață păcătos, va corupe viața întregii comunități.

5. Pavel și Ioan: ‘Demascați și respingeți învățătura greșită’

În Galateni 5, apostolul Pavel folosește expresia pentru a doua oară: "Puțin aluat dospește toată plămădeala" (5:9). El o folosește pentru a-i incuraja pe credincioșii galateni să apere Evanghelia harului de incursiunile învățăturilor legaliste. Unii învățători din Ierusalim susțineau ca credincioșii să fie tăiați împrejur și să li se ceară să respecte legea ceremonială dată de Moise. Pavel a susținut că mântuirea poate fi găsită, având credință doar în Hristos (5: 2-7). Dacă aceste „condiții suplimentare” ar fi tolerate, acestea ar denatura mesajul Evangheliei și această denigrare s-ar răspândi printre biserici ca drojdia într-un lot de aluat. Trebuia oprit. Pavel încearcă să facă acest lucru înfruntându-se în mod public cu Petru, Barnaba și alții (Gal 2: 11-21), scriind această scrisoare de avertizare către bisericile Galatiei și argumentând împotriva acestei învățături la biserica din Ierusalim - sursa învățăturii greșite (Fapte 15). Din aceste eforturi și din celelalte scrisori ale sale, este clar că pentru Pavel „doctrina sănătoasă” era importantă. Pentru mulți astăzi, „Îl iubim pe Isus și se simte bine” pare să fie singurul lor criteriu. Studiul Cuvântului inspirat de Dumnezeu necesită timp și muncă. Unele părți sunt greu de înțeles. Unele concepte ne pot rămâne neclare ani de zile (Fil. 3: 15-16). Pentru a avea folos în urma citirii Bibliei, trebuie să fim convinși că este Cuvântul lui Dumnezeu, că El ne vorbește prin Ea și că are autoritate asupra vieții noastre (2 Tim. 3: 12-16)

În Geneza 11 citim că Dumnezeu a creat diferite limbi pentru a reduce cooperarea dintre lucrătorii din Babel. Aceasta a pus capăt construcției nepotrivite a turnului. Astăzi barierele ce stau împotriva împărtășirii ideilor sunt mai puțin numeroase. Barierele lingvistice sunt reduse prin traducători buni și ușor accesibili. Zidurile dintre denominațiunile creștine sunt mai mici decât acum 50 de ani, asta permițând un schimb mai variat de idei. Înainte ar fi trebuit să accesezi fizic o carte și să depui efortul de a o citi pentru a o înțelege și a lua contact cu o nouă doctrină. Astăzi tehnologia ne permite să citim, să ascultăm și să urmărim

orice current doctrinar pe telefoanele mobile și pe televizor. Aceste îmbunătățiri pot să ne îmbogățească viețile de creștini, dar în același timp pot face verificarea calității învățăturilor mai dificilă și mai presantă.

Astăzi învățătura abătută, precum coronavirus, poate deveni pandemică în câteva săptămâni! Fie ca Domnul să ne trezească capacitatea de a judeca biblic predicatorii pe care îi urmărim online, vorbitorii din cadrul conferințelor și chiar ceea ce se întâmplă în adunările noastre- inclusiv versurile cântecelor. După cum trebuie să învățăm să distingem între o gripă normală și cea provocată de către Coronavirus, trebuie să raportăm totul la Cuvântul lui Dumnezeu și să învățăm să distingem între opiniile personale sau obiceiurile culturale sau denominationale, și adevărul fundamental (Filipeni 3:15). Apostolul Ioan i-a îndemnat, de asemenea, pe cititorii epistolelor sale să deconspire și să respingă învățăturile nepotrivite (2 Ioan 8-11). Asemeni apostolilor Pavel și Ioan, dacă ar fi să trăim învățătura sănătoasă și să o transmitem generației ce ne succede, ar trebui să demascăm și să respingem învățăturile improprii ce ne vin în cale.

6. Domnul Isus: ‘Poate tu ești problema!’

Când merge astăzi la supermarket, cineva se uită la ceilalți cumpărători cu suspiciune. Ar putea fi infectată? Ar putea fi un purtător? Urmăm îndrumările actuale și încercăm să stăm la 1,5 metri de alte persoane. Dar v-ați oprit să vă gândiți că puteți fi chiar voi purtătorul periculos? Legea lui Moise conține îndrumări cu privire la modul de a fi curat din punct de vedere ceremonial. Atingerea unui trup mort, de exemplu, ar fi făcut un israelit „necurat”, iar oricine ar fi atins un lucru sau o persoană necurată ar fi devenit, de asemenea, necurat (Numeri 19). Spălarea mâinilor, hainelor și a farfuriilor a devenit foarte importantă. Cu timpul, spălarea mâinilor a devenit prea importantă. Unii învățători ai Legii s-au plâns Domnului Isus pentru că au văzut că unii dintre ucenicii săi mâncau cu mâinile necurate (Mc 7: 1-5). Domnul Isus a explicat: „Dar ce iese din un om, aceea îl spurcă”. Căci din interior, din inimile oamenilor vin gânduri rele, imoralitate sexuală, furt, crimă, adulter, lăcomie, răutate, înșelăciune, răbdare, invidie, calomnie, aroganță și nebunie. Toate aceste rele vin din interior și îl fac pe om „necurat” (Mc 7: 20-23).

Desigur că suntem chemați să fim atenți la influențele rele din afară, „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (1 Cor 15:33). Dar problema noastră fundamentală vine din interior, este propria noastră natură păcătoasă. Inimile noastre sunt perverse. Noi înșine, propriile noastre dorințe, visele și aspirațiile suntem principalul obstacol în umblarea noastră după Domnul Isus. Cu altă ocazie, Isus a spus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să mă urmeze” (Lc 9:23). Îmi recunosc și îmi judec propriile dorințe egoiste și păcătoase? Ochii noștri de obicei privesc spre exterior. Este mai ușor să observi greșelile și păcatele altora. Dar Domnul Isus ne încurajează să începem cu noi înșine: „Scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci veți vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău” (Mt 7,5). Poate nu alții, ci tu ești problema! Alegerile mele încurajează pe alții să-L urmeze pe Domnul Isus și să trăiască vieți sfinte? Atitudinea mea față de Scriptură îi determină pe alții să iubească, să studieze și să se supună Cuvântului lui Dumnezeu?

7. Ioan: ‘Fii pozitiv, fă ceea ce este bine!’

Ca om în vârstă, apostolul Ioan a scris o scrisoare scurtă lui Gaiu, un bun prieten al său. Gaiu a fost genul de om care a iubit familia lui Dumnezeu și a găzduit pentru o vreme o

biserică în casa sa (Rom 16:23). Însă acum a făcut parte dintr-o altă adunare locală, o biserică în care unui bărbat dominant numit Diotref îi plăcea „să aibă întâietate”. Acest conducător a vorbit rău despre Ioan și i-a exclus din biserică pe aceia care s-au opus guvernării sale (3 Ioan 9-10). Ar fi fost ușor pentru Gaiu să urmeze exemplul său rău, având în vedere ca sectarismul și exclusivismul sunt contagioase. În aceste ultime zile, supermarketurile raportează un consum irațional al alimentelor de bază și a hârtiei igienice! Există o stocare egoistă de bunuri. Pentru noi creștinii este ușor să urmăm și exemple proaste. Dar Gaiu a rezistat acestei tentații și a rămas pozitiv și activ: iubind, slujind și sprijinind financiar pe frații și surorile sale (3 Ioan 5). Este posibil să vedem eșec în jurul nostru, dar să nu lăsăm ca deznădejdea din jurul nostru să determine modul în care trăim. Chemarea și conducerea noastră trebuie să fie pozitive: să-L urmăm pe Domnul Isus, să trăim pentru El! Sfatul apostolului Ioan către Gaiu este și pentru noi, „Preaiubitule, nu urma răul, ci binele” (3 Ioan 11). Să ne fixăm ochii nu pe probleme, nu pe exemple rele, ci pe Domnul Isus! Și atunci, precum Gaiu, continuă să faci ceea ce este bine!

Inițiativa îndrăzneată și curajoasă a lui Ionatan și uciderea lui Goliat de către David au inspirat și au stimulat o întregă armată (1 Sam 14, 17). Biserica din Tesalonic „mai întâi a calcat pe urmele” lui Pavel, Sila și Timotei, apoi au devenit „un model pentru toți credincioșii din Macedonia și Ahaia” (1 Tes. 1: 6-7). Tu, eu și adunarea noastră locală putem fi folosiți de Dumnezeu pentru a inspira și a-i stimula pe ceilalți. Lucrurile bune se pot răspândi și ele!

Concluzie

Cum reacționezi la această criză de coronavirus? Ești temător sau frustrat? Cum reacționezi la demersurile morale și doctrinare din interiorul și din jurul tău? Reamintiți-vă frecvent că Dumnezeu nostru este Suveran. Nicio dezvoltare nu-L ia prin surprindere. Da, am putea fi chemați să ne pocăim, să ne schimbăm, să fim precauți sau să luăm măsuri. Oricare ar fi pericolul cu care ne confruntăm, viața noastră este în mâna Lui: „Când vei trece prin ape, voi fi cu tine” (Is 43: 2). În ceea ce privește biserica, amintiți-vă că este proiectul Lui, iar Hristos va continua să o construiască (Mt. 16:18) și El se va asigura că va deveni „sfântă și fără prihană” (Efeseni 5:27). Pe măsură ce ne apropiem de încheiere, amintim cuvintele profetului Hagai destinate israeliților care s-au confruntat cu o provocare mare: „...Fii tare și tu, tot poporul din țară, zice Domnul, și lucrați. Căci Eu sunt cu voi, zice Domnul oștirilor ... Și Duhul Meu este în mijocul vostru. Nu vă temeți!” (Hag 2: 3-5).

Philip Nunn
Eindhoven, Olanda
Martie 2020

Source: www.philipnunn.com
Translator: Daniel Simion